

SPOD ZNAKU MARYI

Parafia Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski w Dąbrowie Górniczej

Nr 9 (157) • 23 kwietnia 2017 • II NIEDZIELA WIELKANOCNA, BOŻEGO MIŁOSIĘRZDZIA • 30 kwietnia 2017 • III NIEDZIELA WIELKANOCNA

LITURGIA SŁOWA

II NIEDZIELA WIELKANOCNA, BOŻEGO MIŁOSIĘRZDZIA

Dz 2, 42-47; 1 P 1, 3-9; J 20, 19-31

Gdy tego pierwszego dnia tygodnia zapadł wieczór, a tam, gdzie przebywali uczniowie, zamknięto drzwi z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął w środku i pozdrowił ich: „Pokój wam”. A gdy to powiedział, pokazał im ręce oraz bok. Uczniowie uradowali się, że ujrzeli Pana. Jezus zaś odezwał się do nich ponownie: „Pokój wam! Jak Mnie posłał Ojciec, tak i Ja was posyłam”. Po tych słowach tchnął i oznajmił im: „Przyjmijcie Ducha Świętego. Tym, którym odpuszczacie grzechy, są im odpuszczone; którym zatrzymacie, są zatrzymane”. Tomasz, zwany Bliźniakiem, jeden z Dwunastu, nie był razem z nimi, kiedy przyszedł Jezus. Pozostali uczniowie mówili więc do niego: „Zobaczyliśmy Pana”. On jednak odparł: „Nie uwierzę, jeśli nie ujrzę na Jego rękach śladów po gwoździach, nie włożę swego palca w miejsce gwoździ i nie umieszczę swojej ręki w Jego boku”. Po ośmiu dniach uczniowie znów byli wewnątrz i Tomasz razem z nimi. Mimo zamkniętych drzwi, Jezus wszedł, stanął w środku i pozdrowił ich: „Pokój wam”. Następnie rzekł do Tomasza: „Unieś tutaj swój palec i zobacz moje ręce, podnieś też swoją rękę i włoż w mój bok. I przestań być niedowiarkiem, a bądź wierzącym”. Tomasz wyznał Mu w odpowiedzi: „Pan mój i Bóg mój!”. Jezus zaś rzekł do niego: „Wierzysz, ponieważ Mnie ujrzalesz? Szczęśliwi ci, którzy nie zoba-

czyli, a uwierzyli”. Jezus dokonał jeszcze wielu innych znaków wobec swoich uczniów, których nie zapisano w tej księdze. Te natomiast spisano, abyście wierzyli, że Jezus jest Chrystusem, Synem Bożym, oraz abyście wierząc, mieli życie w Jego imię.

Siła osobistego spotkania

Święty Tomasz może być doskonałym patronem dla wielu z nas. Trudno mu było uwierzyć w pogłoski o zmartwychwstaniu. Był człowiekiem trzeźwo myślącym i wiedział, że jest to niemożliwe. Nikt nie był go w stanie przekonać. A mimo wszystko w końcu uwierzył. Przekonał go nie teoretyczny wywód, a osobiste spotkanie z Jezusem. Do takiego spotkania zaproszony jest każdy z nas. Świadectwo innych jest ważne, ale my wezwani jesteśmy do tego, abyśmy sami byli świadkami, a świadczyć można jedynie o tym, co się samemu przeżyło, i o tym, kogo się osobiście spotkało.

Panie Jezu, pomóż nam spotykać Ciebie każdego dnia, aby nasza wiara mogła pozostać żywa. Spraw także, abyśmy wydając owoce tego spotkania, stali się wobec innych Twoimi świadkami.

III NIEDZIELA WIELKANOCNA

Dz 2, 14.22-28; 1 P 1, 17-21; Łk 24, 13-35

W pierwszym dniu tygodnia dwóch z uczniów Jezusa szło do wsi zwanej Emaus, oddalanej sześćdziesiąt stadiów od Jeruzalem. Rozmawiali ze sobą o tym wszystkim, co się wydarzyło. Gdy tak rozmawiali i zastanawiali się, sam Jezus przybliżył się do nich i szedł z nimi. Lecz ich oczy były jakby przyćmione i nie mogli Go rozpoznać. Odezwał się do nich: „Cóż to za rozmowy prowadzicie ze sobą w drodze?”. Przystanęli smutni. Jeden z nich, któremu na imię było Kleofas, podjął rozmowę: „Jesteś chyba jedynym z przebywających w Jeruzalem, który nie dowiedział się o tym, co się tam w tych dniach stało?”. Zapytał ich: „O czym?”. Wtedy Mu powiedzieli: „O Jezusie z Nazaretu,

proroku potężnym w czynie i słowie przed Bogiem i wobec całego ludu. Wyżsi kapłani i nasi przywódcy wydali na niego wyrok śmierci i ukrzyżowali Go. A my mieliśmy nadzieję, że to On wyzwoli Izraela. Tymczasem upływa już trzeci dzień od tego wydarzenia. Co więcej, niektóre z naszych kobiet wprawiły nas w zdumienie. Gdy wczesnym rankiem poszły do grobu, nie znalazły Jego ciała. Wróciły, mówiąc, że widziały aniołów, którzy zapewnili, że On żyje. Niektórzy spośród nas poszli do grobu i zastali wszystko tak, jak powiedziały kobiety, ale Jego nie widzieli”. Wtedy On im powiedział: „O nierozumni i leniwi w sercu! Nie wierzycie w to wszystko, co powiedzie-

li prorocy! Czyż Chrystus nie musiał tego cierpieć i wejść do swej chwały?“. I zaczynając od Mojżesza, przez wszystkich proroków, wyjaśniał im, co odnosiło się do Niego we wszystkich Pismach. I zbliżyli się do wsi, do której zdążali, a On sprawiał wrażenie, że idzie dalej. Lecz oni nalegali: „Zostań z nami, gdyż zbliża się wieczór i dzień dobiega końca“. Wszedł więc, aby pozostać z nimi. Gdy zasiedli do stołu, On wziął chleb, odmówił modlitwę uwielbienia, połamał i dawał im. Wtedy otworzyły się im oczy i rozpoznali Go. Lecz On stał się dla nich niewidzialny. I mówili do siebie: „Czy serce nie rozpałało się w nas, gdy rozmawiał z nami w drodze i wyjaśniał nam Pisma?“. W tej samej chwili wybrali się i wrócili do Jeruzalem. Tam znaleźli zgromadzonych Jedenastu i innych z nimi, którzy mówili: „Pan prawdziwie zmartwychwstał i ukazał się Szymonowi“. Także oni opowiadali o tym, co im się przydarzyło w drodze i jak dał się im poznać przy łamaniu chleba.

Zawiedzione nadzieje

Rozczarowani uczniowie mówią: A my mieliśmy nadzieję, że to On wyzwoli Izraela. Nie wygnał Rzymian i nie przywrócił Izra-

elowi utraconej potęgi. Nie odnowił tego, co na skutek grzechu ludu i jego przywódców popadło w ruinę. Czy jednak rzeczywistość? A może w swojej ślepotcie ci, którzy oczekiwali doczesnego zbawienia, nie potrafili dostrzec, że Bóg nieskończenie przekroczył ich oczekiwania i odnowił wszystko to, co na skutek grzechu pierwszych ludzi zostało zniszczone? Zamiast przywracać królestwo Izraela, zawarł w sobie? wieczne przymierze pokoju, które już nigdy nie zostanie złamane. Swoim zbawieniem ogarnął cały świat i wszystkich ludzi, przywracając harmonię w sposób pełniejszy niż ten, który istniał na początku. Bóg stał się człowiekiem, wynosząc w ten sposób ludzi do komunii z Bogiem. Czy taką odbudowę rzeczywistości można uznać za zawiedzione nadzieje?

Panie Jezu, Ty jesteś naszą nadzieją. Pomóż nam niestrudzenie ufać Tobie w momentach zwątpienia i rozczarowania.

Krzeptówki

„Jeżeli Bóg uratuje życie Jana Pawła II, to na tym miejscu wybudujemy kościół dziękczynienia za uratowane życie Najwyższego Pasterza“ – taką decyzję podjęli modlący się o zdrowie Ojca Św. Jana Pawła II, który został postrzelony na Placu Św. Piotra w Rzymie 13.05.1981 roku. Tego dnia narodziła się idea świątyni-wotum.

Za początek nabożeństwa do Matki Bożej Fatimskiej w Zakopanem uznaje się poświęcenie Polski Niepokalanemu Sercu Maryi, dokonane przez episkopat naszego kraju w 1946 roku. Akt ten był odpowiedzią na żądanie Matki Bożej Fatimskiej, która prosiła o poświęcenie świata Jej Niepokalanemu Sercu. Księża pallotyni uznali, że należy utworzyć ośrodek, z którego orędzie Matki Bożej Fatimskiej będzie dalej propagowane. Boża Opatrzność wskazała na Zakopane, gdzie w 1950 roku powstał załazek późniejszego centrum fatimskiego.

W roku 1951 zbudowano tu kaplicę, którą metropolita krakowski arcybiskup Baziak poświęcił 11 października 1959 roku. Od samego początku odprawiano w niej specjalne nabożeństwa, głoszone maryjne kazania i uczono ludzi wypełniać prośby Matki Bożej.

Początkowo sanktuarium w Zakopanem nie miało nawet figury Matki Bożej Fatimskiej. W pierwszych latach ośrodkiem kultu był obraz przedstawiający objawienia Matki Bożej trzem pastuszkom.

W 1961 roku biskup Fatimy przekazał kard. Stefanowi Wyszyńskiemu figurę Matki Bożej Fatimskiej. Zgodnie z intencją ofiarodawcy miała ona pielgrzymować po Europie położonej

za „żelazną kurtyną“, tam, dokąd Madonna z Fatimy nie miała dostępu. Owo pielgrzymowanie skończyło się po 27 latach... Za rolę, jaką figura spełniła w dziele ewangelizacji Polski w najtrudniejszych latach komunizmu, papież Jan Paweł II w 1987 roku nałożył na głowę Maryi złotą koronę.

W ten sposób w Zakopanem powstała świątynia, która łączy osobę Jana Pawła II z orędziem z Fatimy. Wmurowane kamienie węgielne pochodzą z Fatimy i grobu Św. Piotra. Na szczycie dzwonnicy zawieszono dzwon ofiarowany przez Ojca Świętego. Codziennie wzywa on do modlitwy mieszkańców Krzeptówek i przybywających pielgrzymów.

W fundamenty kościoła wmurowano różaniec ofiarowany przez Papieża oraz zdjęcie Ojca Świętego. Pod każdą cegłą kładzioną na fundamentach zamurowano Cudowny Medalik.

Jan Paweł II bardzo pragnął nawiedzić tę świątynię. Przybył tu 7 czerwca 1997 roku, by dokonać uroczystej konsekracji kościoła i osobiście podziękować za modlitwy w jego intencji.

Sanktuarium na Krzeptówkach jest znakiem obecności Boga wśród ludzi. Przemawia do pielgrzymów różnorodnymi symbolami, które pomagają ludziom doświadczyć ciepła i opieki macierzyńskiego Serca Maryi i otworzyć się na działanie Boga. W Sanktuarium owe symbole sakralne towarzyszą pielgrzymom na każdym kroku. A są to:

- krzyż na granicy parafii, który wita pielgrzymów. Zaprasza do domu Tej, którą z wysokości krzyża dał Chrystus każdemu za Matkę. Drogę do Sanktuarium wytyczają rozwieszane nad ulicą transparenty;

- wkomponowane w przęsła ogrodzenia dziesiątki różańca, by teren Sanktuarium został symbolicznie opleciony tą modlitwą, o którą Matka Boża prosiła w Fatimie;
- brama zwieńczona maryjną koroną i napisem „Totus Tuus”. Przypomina ona o zawierzeniu Jana Pawła II Matce Najświętszej – postawie, o jaką prosiła Maryja w swych objawieniach w Fatimie.

W przedsionku kościoła umieszczono relikwie. Po lewej znajdują się relikwie „Crucis D.N.J.C.”: „Krzyża Pana naszego Jezusa Chrystusa”. Po prawej znajdują się relikwie wielkiego maryjnego świętego, Ludwika Grignon de Montfort, którego Jan Paweł II uważał za swego duchowego przewodnika.

Na terenie sanktuarium zbudowano „Park Fatimski”, w którym od maja do października odbywają się fatimskie

nabożeństwa. Tam właśnie jesienią 1997 roku przeniesiono spod Wielkiej Skoczni ołtarz projektu Marka Szali, przy którym papież Jan Paweł II odprowadził 6 czerwca 1997 roku nabożeństwo. Cały park jest miejscem poświęconym modlitwie i refleksji nad maryjną drogą. Pielgrzymi schodzący ścieżką w stronę ołtarza papieskiego spotykają po drodze maryjne znaki duchowości Jana Pawła II: jego ukochane figury i obrazy maryjne. W małych kaplicach znajduje się Matka Boża z Ludźmierza, z Kalwarii Zebrzydowskiej, z Wadowic, a także umiłowana przez Papieża Matka Boża z Guadalupe – cel jego pierwszej pielgrzymki papieskiej w styczniu 1979 roku.

Monika Rolska-Liebe

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Druga niedziela Wielkanocy, to święto Bożego Miłosierdzia. Ojciec Święty Franciszek mówi wprost, że imieniem Boga jest miłosierdzie. Jakże więc nie dziękować za wielki dar miłosierdzia, za łaskę sakramentu pokuty. Jako Kościół, napełnieni paschalną radością, mamy teraz tylko jedno zadanie: głosić i uobecnić miłosierdzie Boga, objawione w Jezusie Chrystusie, który cierpiał za grzeszny świat, prawdziwie zmartwychwstał i żywy jest pośród nas. O godz. 15.00 wystawienie Najświętszego Sakramentu i Godzina Miłosierdzia.

2. W II Niedzielę Wielkanocną – Niedzielę Bożego Miłosierdzia, rozpocznie się 73. Tydzień Miłosierdzia pod hasłem „Idźcie i głoscie”. Celem tego Tygodnia jest przede wszystkim formacja – budzenie wrażliwości na potrzeby bliźnich: chorych, samotnych, bezrobotnych, bezdomnych i prześladowanych. To również okazja do głębszej refleksji nad tematem miłosierdzia czynionego na co dzień, a także prezentacji pracy, jaką Caritas wykonuje na polu pomocy charytatywnej. To także zachętą do aktywnego włączenia się w dzieła miłosierdzia.

3. W Niedzielę Miłosierdzia, 23 kwietnia, we wszystkich kościołach w Polsce odbędzie się zbiórka do puszek z przeznaczeniem na rzecz ofiar konfliktu syryjskiego.

4. W sobotę, 29 kwietnia, przypada Dzień Męczeństwa Duchowieństwa Polskiego, upamiętniający rocznicę wyzwolenia obozu koncentracyjnego w Dachau w 1945 roku. Naszą modlitwą ogarniemy wszystkie ofiary nazistowskiego i stalinowskiego terroru, zwłaszcza osoby duchowne i konsekrowane.

5. W sobotę, 29 kwietnia, o godz. 10.00 rozpocznie się pielgrzymka Wspólnot Żywego Różańca do sanktuarium Najświętszej Maryi Panny Anielskiej w Dąbrowie Górniczej.

6. Trzecia niedziela Wielkanocy, z ustanowienia Episkopatu Polski, we wszystkich diecezjach w Polsce obchodzona jest jako Niedziela Biblijna, która rozpoczyna następujący po niej Tydzień Biblijny. Będzie to też Ogólnopolska Niedziela Modlitw za Kierowców.

7. W maju rozpoczniemy nawiedzanie rodzin przez figurkę Matki Bożej Fatimskiej. Nawiedzanie Matki Bożej Fatimskiej ma ożywić naszą wiarę i wzmocnić życie religijne w naszych rodzinach. W poniedziałek, 1 maja, po Mszy św. o godz. 18.00, pierwsza rodzina zabierze figurkę na jeden dzień i przekaże do następnej rodziny. Początek nawiedzenia będzie na ulicy Tysiąclecia 12. Chętne rodziny prosimy o zapisywanie się

w zakrystii lub kancelarii parafialnej.

8. W poniedziałek, 1 maja, rozpoczynamy miesiąc poświęcony Najświętszej Maryi Pannie. Będziemy Ją prosić, by nam pomagała przyjmować i wypełniać naukę Jej Syna, by nas uczyła pełnić wolę Boga. Nabożeństwo majowe z *Litaniją loretańską* codziennie o godz. 17.30. Jako Polacy mamy szczególne zobowiązanie do oddawania czci Matce Bożej, dlatego zachęcamy parafian do licznego udziału w nabożeństwach majowych.

9. Dzień 1 maja jest także Świętem Pracy. Naszymi modlitwami przez wstawiennictwo św. Józefa Rzemieślnika obejmujemy szczególnie osoby i rodziny borykające się z problemem bezrobocia i z dramatyczną sytuacją materialną. Nie opuszczajmy żadnej okazji, aby prosić tego patrona o wrażliwość sumień i ład moralny w naszym życiu rodzinnym i społecznym.

10. We wtorek, 2 maja, przypada doroczny Dzień Polonii i Dzień Flagi Rzeczypospolitej Polskiej. Modlitwą ogarniemy rodaków żyjących poza granicami naszej Ojczyzny. Nie zapomnijmy też o wywieszeniu flag, by w ten sposób zademonstrować nasze przywiązanie do barw narodowych.

11. W środę, 3 maja, będziemy przeżywali uroczystość Najświętszej Maryi Panny, Królowej Polski, głównej patronki naszej Ojczyzny. W tym dniu parafialny odpust. Msze św. o godz. 9.00., 10.30, 12.00 Suma odpustowa, 18.00. Uroczystość ponowimy Akt oddania Polski pod opiekę Matki Bożej.

12. Uroczystość Najświętszej Maryi Panny, Królowej Polski ma również wymiar patriotyczny. Jest to kolejna rocznica uchwalenia Konstytucji 3 maja. Polecajmy Maryi – Królowej, trudne budowanie demokracji i ładu społecznego w naszej Ojczyźnie. Polecajmy Jej rządzących i tworzących prawo, aby zawsze mieli na uwadze sprawiedliwość społeczną i dobro wszystkich Polaków, zwłaszcza tych, którzy nie radzą sobie z często bezwzględną codziennością. Prośmy Maryję, aby dla Jej Syna otworzyły się wszystkie polskie serca.

13. W pierwszy czwartek miesiąca, 4 maja, razem z Maryją modlimy się o święte powołania zakonne i kapłańskie. Po Mszy św. o godz. 18.00 będzie wystawienie Najświętszego Sakramentu i adoracja do godz. 21.00, zakończenie adoracji Apelem Jasnogórskim. W pierwszy piątek miesiąca, 5 maja, spowiedź od godz. 16.45. Prosimy też zgłaszać chorych, których kapłan odwiedzi w domu z Najświętszym Sakramentem, od godz. 9.00.

14. W kwietniu kończy się czas wypominków półrocznych. Możemy je przedłużyć lub zamówić nowe na drugie półrocze.

15. Z okazji 100-lecia Objawień Fatimskich zapraszamy na pielgrzymkę do Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej w Zakopanem – Krzeptówkach i okolicy. Pielgrzymka w dniach 13-14 maja. Jest jeszcze kilka wolnych miejsc. Spotkanie informacyjne będzie w czwartek, 4 maja po Mszy św. o godz. 18.00.

W TYM OKRESIE PATRONUJĄ NAM...

- w poniedziałek, 24 kwietnia, zgodnie z zasadami kalendarza liturgicznego, przeniesiona z niedzieli, uroczystość św. Wojciecha, biskupa i męczennika, głównego patrona Polski;
- we wtorek, 25 kwietnia, święto św. Marka Ewangelisty. Jed-

nocześnie jest to dzień modlitw o urodzaje. Wszyscy, także mieszkańcy miast, proszą o błogosławieństwo dla pracujących na roli i o pomyślne zbiory. Będziemy się też modlić o to, by nikomu na świecie nie brakowało chleba;

- w sobotę, 29 kwietnia, święto św. Katarzyny Sieneńskiej; wyróżniała się ona czynną miłością do Kościoła Chrystusowego i świadectwem wiary – nadano jej tytuł doktora Kościoła. W 1999 roku Jan Paweł II ustanowił ją patronką Europy;
- we wtorek, 2 maja, św. Atanazy (295-373), biskup Aleksandrii, doktor Kościoła, wybitny nauczyciel wiary;
- w czwartek, 4 maja, św. Florian (†304), męczennik z początku IV wieku, patron strażaków;
- w sobotę, 6 maja, święto Apostołów Filipa i Jakuba, którzy czerpiąc moc z Chrystusa, udowodnili, że nawet słaby człowiek jest w stanie poświęcić się głoszeniu Ewangelii.

INTENCJE MSZALNE

Niedziela Bożego Miłosierdzia 23.04.

- 9.00. 1) † Janinę Sztorc; Józefa Klocka
2) O zdrowie, szczęśliwą operację, Boże błogosławieństwo, i opiekę Matki Bożej dla s. Małgorzaty ze Zgromadzenia Sióstr Karolank

10.30. † Józefa, Józefę Podstawa

12.00. Za parafian

18.00. † Tadeusza Muras, od Agaty i mamy

Poniedziałek 24.04. Uroczystość św. Wojciecha

17.00. † Alinę Gzel, od koleżanek i kolegów z pracy córki Jolanty

18.00. † Zdzisława Galus, od chrześnicy Ewy z rodziną

Wtorek 25.04. Święto św. Marka Ewangelisty

7.00. O Boże błogosławieństwo i zdrowie w 80. r. urodzin Wiesławy, od męża

18.00. † Bolesława Zawierucha w 14. r. śmierci oraz za zmarłych rodziców i teściów

Środa 26.04.

17.00. † Jerzego Keller, od sąsiadki z wnukami

18.00. † Anetę Wardęga, od uczestników pogrzebu

Czwartek 27.04.

17.00. † Helenę Twardoch, od uczestników pogrzebu

18.00. 1) † Jerzego Keller, od uczestników pogrzebu
2) † Halinę Nizińską, od sąsiadów z ul. Tysiąclecia 4. kl. IV

Piątek 28.04.

17.00. † Halinę Nizińską, od koleżanek Anny i Aleksandry

18.00. 1) † Jana Turek, od Agaty Wrona
2) † Helenę Staniec, od pracowników przychodni z ul. Cedlera

Sobota 29.04. Święto św. Katarzyny Sieneńskiej

7.00. † Krystynę Zych, od uczestników pogrzebu

18.00. 1) † Zdzisława Bienia; Marię, Władysława Chromych
2) † Genowefę Łapaj, od siostry Anny z rodziną

III Niedziela Wielkanocna 30.04.

9.00. † Renarda w 30. r. śmierci, Jacka Szafirskich; Helenę, Piotra Wydymus

10.30. † Bogdana Janda, od wnuczki Agaty z rodziną

12.00. Za parafian

14.00. Ślub: Adrian Żurek i Natalia Mazur

18.00. † Annę Czernikowską, od Barbary Woźniak z dziećmi

Poniedziałek 01.05. Św. Józefa Rzemieślnika

17.00. † Anetę Wardęga, od sąsiadów z ul. tysiąclecia 4. kl. V

18.00. † Helenę Twardoch, od sąsiadów i znajomych

Wtorek 02.05. Św. Atanazego

7.00.

18.00. † Stefanię, Antoniego Kucharz; Mariannę Bubak

Środa 03.05. Uroczystość Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski

9.00. † Alfreda Hrapka z racji urodzin, od żony, dzieci z rodzinami; i zmarłych z całej rodziny Hrapków

10.30. † Kazimierza, Mariannę Wardyńskich; Piotra, Katarzynę Boroń

12.00. Za Parafian: Suma odpustowa

18.00. W intencji Ojczyzny

Czwartek 04.05. Św. Floriana

17.00. † Irenę, Jana Kopciów

18.00. 1) † Leszka Buckiego; Władysławę, Adolfa Buckich; Mieczysławę, Józefa Nowak; Wiesławę Binkowską
2) † Zdzisławę Kubacką w 3. r. śmierci, od córek

Piątek 05.05.

17.00. † Jerzego Keller, od sąsiadów

18:00. 1) † Jana Turek, od Justyny Magiera z rodziną
2) † Krystynę Zych, od koleżanek z pracy

Sobota 06.05. Święto świętych Apostołów Filipa i Jakuba

7.00.

18:00. 1) W intencji wynagradzającej, od Żywego Różańca
2) † Teresę Majchrzak, od uczestników pogrzebu

IV Niedziela Wielkanocna 07.05.

9.00. 1) Za żywych i zmarłych członków Żywego Różańca
2) † Rafała Spyrę w 1. r. śmierci

10.30. † Stanisławę, Antoniego Rubka

12.00. O Boże błogosławieństwo

18.00. † Halinę, Jerzego Dziurdzia